

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep
0030 Oslo

Inngis elektronisk

Oslo 12. mai 2017

Deres ref:
16/3651

Høringsuttalelse - forslag til forskriftsbestemmelser om aksjesparekonto

Vi viser til høringsbrev fra Finansdepartementet datert 23. mars 2017 og vedlagte høringsnotat vedrørende forslag til forskriftsbestemmelser om aksjesparekonto.

I forbindelse med behandlingen av statsbudsjettet for 2017 ble det vedtatt en ordning som innebærer at personlige skatteyttere kan opprette aksjesparekonto. Tanken bak en aksjesparekonto er at avkastningen helt eller delvis kan reinvesteres i aksjer og aksjefond uten at avkastningen skattlegges løpende. Formålet med ordningen er å gjøre det enklere og mer gunstig for privatpersoner å omfordele sparemidler i aksjer, og på den måten bidra til at småsparere i større grad investerer i aksjer og aksjefond.

Verdipapirfondenes forening - næringspolitikk (VFFN) er tilfreds med at departementet i forskrift åpner for at forvaltningsselskap for verdipapirfond kan tilby aksjesparekonto. Vi slutter oss videre til at det skal være opp til den enkelte tilbyder av aksjesparekonto å avgrense hvilke finansielle instrumenter som kan føres på aksjesparekonto i egen ordning. Vi støtter også forslaget om at skatteyter skal ha mulighet til å åpne aksjesparekonto hos mer enn én tilbyder.

Verdipapirfondenes forening – næringspolitikk vil for øvrig knytte følgende merknader til høringsnotatet.

1. Hovedtrekk i ordningen med aksjesparekonto

Innskudd på kontoen kan benyttes til å investere i børsnoterte aksjer, børsnoterte egenkapitalbevis og aksjefond. Det følger av de vedtatte reglene om aksjesparekonto i skatteloven § 10-21 annet ledd at aksjefond defineres som verdipapirfond med mer enn 80 prosent aksjeandel ved begynnelsen av inntektsåret.

Begrepet «hjemmehørende»

Ordningen med aksjesparekonto omfatter børsnoterte aksjer i selskap hjemmehørende i EØS-land, børsnoterte egenkapitalbevis og aksjefond hjemmehørende innenfor EØS. VFFN mener at

departementet i forskriften bør presisere hvorvidt det er skattemessig eller selskapsrettslig hjemmehørende det refereres til.

Aksjefond som ikke oppfyller vilkårene etter tidspunktet for innskudd

Det følger av skatteloven § 10-21 annet ledd at verdipapirfond som oppfattes av ordningen er aksjefond med mer enn 80 prosent aksjeandel ved inntektsårets begynnelse. I høringsnotatet uttales det imidlertid at det avgjørende vil være om vilkårene er oppfylt på investeringstidspunktet eller på tidspunktet for når fondet benyttes som innskudd på aksjesparekontoen. Det legges videre ikke opp til at andeler må tas ut av ordningen selv om de på grunn av endringer etter investeringstidspunktet eller innskuddstidspunktet ikke lenger oppfyller vilkårene i ordningen. Vi mener reglene på disse to punktene er uklare og ber departementet klargjøre nærmere hvordan de skal forstås.

Etter vår oppfatning bør aksjeandelen ved inntektsårets begynnelse legges til grunn for hvorvidt et fond lar seg kvalifisere til ordningen og være førende for alle typer transaksjoner gjennom resten av året. Det vil være kompliserende om det kontinuerlig gjennom året må gjøres en vurdering av om fondet oppfyller vilkårene på investeringstidspunktet eller på tidspunktet der fondet benyttes som innskudd på kontoen. Det er videre uklart om reglene er til hinder for at en kunde kan plassere i et aksjefond som etableres samme år som investeringen foretas. For slike fond må i så fall aksjeandelen ved inntektsårets slutt legges til grunn, jf. skatteloven 10-20 fjerde ledd annet punktum. En regel som hindrer plassering i et fond som etableres i løpet av inntektsåret vil være uheldig for tilbydere av verdipapirfond, som vil miste en viktig investorgruppe i fondets kritiske oppstartsår. Vi ber derfor departementet presisere nærmere hvilke regler som vil gjelde.

Det må videre klargjøres nærmere hvordan regelen skal anvendes i tilknytning til spareavtaler. VFFN legger til grunn av en skatteyter ikke må avslutte en spareavtale i et fond hvis aksjeandelen i løpet av året går under 80 prosent. I tråd med vår argumentasjon i avsnittet over antar vi at spareavtaler kan videreføres i inneværende år så lenge aksjeandelen ved årets begynnelse var over 80 prosent.

Det legges ikke opp til at andeler må tas ut av ordningen selv om de på grunn av endringer etter investeringstidspunktet eller innskuddstidspunktet ikke lenger oppfyller vilkårene i ordningen. Det fremkommer imidlertid ikke av høringsnotatet hvordan gevinster fra realisasjon av andeler på aksjesparekontoen i fond der aksjeandelen i løpet av inntektsåret eller tidligere år har falt under 80 prosent vil bli behandlet skattemessig. Vi ber departementet klargjøre dette nærmere.

Ved flytting av aksjesparekonto til ny tilbyder bør det også klargjøres hvorvidt andeler som på flyttetidspunktet ikke lenger oppfyller kravet om minst 80 prosent aksjeandel lovlig kan flyttes til en annen tilbyder, eller om overtakende tilbyder må avvise andelene. Vi legger til grunn at så lenge det ikke er et krav om at andeler i fond som ikke lenger oppfyller kravene i ordningen må tas ut av aksjesparekontoen, må andeler i slike fond lovlig kunne flyttes til en aksjesparekonto hos en annen tilbyder, selv om aksjeandelen var under 80 prosent ved flytteårets begynnelse. Vi ber departementet klargjøre dette.

Fastsettelse av skjermingsgrunnlag

Skjermingsfradrag på aksjesparekonto beregnes på grunnlag av kontohaverens innskudd på kontoen. For å motvirke skattemotiverte tilpasninger rundt årsskifte settes skjermingsgrunnlaget til laveste innskudd i løpet av året, tillagt eventuelt ubenyttet skjerming fra tidligere år, jf. skatteloven § 10-21 åttende ledd. Prinsippet om å legge til grunn laveste innskudd i løpet av året vil føre til at skatteytere som sparer jevnlig på aksjesparekonto normalt vil få lavere skjerming enn skatteytere som sparer i

aksjer og aksjefond utenfor ordningen, der aksjonærmodellen sikrer skatteyteren full skjerming på hele sin beholdningen pr 31.12. Prinsippet om å legge til grunn laveste innskudd i løpet av året virker således isolert sett mot departementets uttalte målsetning om at ordningen med aksjesparekonto skal bidra til at småsparere øker sparingen i aksjer og aksjefond. Regelen vil særlig ramme skatteytere som har opprettet spareavtale, da disse ikke vil få tilordnet skjermingsfradrag for sine faste jevnlig innskudd i løpet av året, noe som åpenbart ikke virker rimelig.

Alle uttak kunden gjør i løpet av året vil redusere skjermingsgrunnlaget. Tilsvarende prinsipp bør da også gjelde for innskudd. VFFN foreslår at man i stedet for prinsippet om laveste innskudd i løpet av året legger til grunn at samtlige innskudd i løpet av året tas med i skjermingsgrunnlaget og at aksjens eller andelens kostpris legges til grunn for hvert innskudd. En slik regel vil skape symmetri i behandlingen av innskudd og uttak på kontoen, hindre uheldige skattemessige innlåsingseffekter og dessuten sikre at skatteytere som sparer jevnlig gjennom året gis full skjerming for innskudd som er foretatt gjennom fast spareavtale. Vi mener risikoen for omgåelse må anses for liten og at eventuelle uønskede skattemotiverte tilpasninger best kan imøtegås ved hjelp av den ulovfestede gjennomskjæringsregelen. Subsidiært mener vi at gjennomsnittet av innskudd gjennom året er et bedre alternativ enn laveste innskudd i løpet av året. Det bør i alle tilfelle presiseres at skatteyter skal oppnå full skjerming for innskudd på aksjesparekonto som har skjedd i henhold til overgangsregelen.

2. Hvilke oppgaver må utføres av tilbyder

Det følger av forskriftsforslagets § 10-21-4 at tilbyder skal føre aksjesparekontoen og oppbevare innestående finansielle instrumenter og kontanter på kontoen.

Departementet uttaler i høringsnotatet at aksjesparekontoen først og fremst er en teknisk konstruksjon for å håndtere de skattemessige sidene av ordningen. Vi forstår dette som at tilbyder kan innrette kontoen som en teknisk overbygging (en teknisk «toppkonto»), der tilbyder kan knytte til ulike kontoelementer for oppbevaring av ulike finansielle instrumenter og kontanter.

Administrasjon av aksjesparekonto – samarbeid med tredjepart

Når det gjelder tilbyders oppbevaring av midler på kontoen uttaler departementet at det sentrale er at tilbyder skal ha kontroll over midlene som inngår på kontoen, slik at det er samsvar mellom det som fremgår av kontoen og de reelle forhold. VFFN legger til grunn at tilbyder vil ha adgang til å inngå samarbeid med en eller flere tredjeparter om blant annet oppbevaring av finansielle instrumenter, der tilbyder selv mangler nødvendige tillatelser eller systemer til å tilby oppbevaring av alle kvalifiserte finansielle instrumenter. Et eksempel på et slikt samarbeid kan være at et fondsforvaltningsselskap inngår avtale med en bank eller et verdipapirforetak om å være kontofører investor for VPS-registrerte aksjer på vegne av tilbyder. En VPS-konto ført av en ekstern part etter nærmere avtale med tilbyder kan på denne måten inngå i den tekniske konstruksjonen som vil utgjøre aksjesparekontoen, på lik linje med en bankkonto i kontohavers navn, der tilbyder har fullmakt til å disponere over midlene på vegne av kontohaver og som lenkes til aksjesparekontoen, slik departementet eksplicit åpner for i høringsnotatet. På tilsvarende måte bør tilbyder kunne inngå samarbeid med en bank om føring av depot for utenlandske aksjer, som ikke lar seg registrere på en VPS-konto. Hvorvidt tilbyder har adgang til å inngå samarbeid med tredjeparter om utførelse av oppgaver i forbindelse med sin ordning for aksjesparekonto, kommer imidlertid ikke klart frem av forslaget. VFFN ber om at en slik adgang presiseres. VFFN foreslår dessuten at departementet endrer ordlyden i forskriftens § 10-21-4 slik at det ikke fremstår som om tilbyder selv må oppbevare

innestående finansielle instrumenter, men «skal føre aksjesparekontoen og ha tilstrekkelig kontroll over finansielle instrumenter og kontanter på kontoen».

For de fleste vil det være rasjonelt å samle så mye som mulig av sitt innehav i kvalifiserte aksjer og aksjefond hos én tilbyder. En slik tilpasning vil gi kontohaver mulighet til å samordne og utnytte skjermingsfradrag på tvers av ulike typer finansielle instrumenter som kan inkluderes i ordningen, og dessuten gi kontohaver god oversikt over sine samlede investeringer. Manglende adgang for tilbydere til å kunne inngå samarbeid med andre aktører om oppbevaring vil kunne føre til at kundene i stor grad samler seg om noen få «brede» leverandører som kan tilby oppbevaring av egne og eksterne aksjefond, samt norske og EØS-registrerte aksjer. Både i Prop. 1 LS (2016-2017) og i høringsnotatet understreker departementet hensynet til en mest mulig effektiv konkurranse om kontohavernes midler. En adgang til å kunne inngå samarbeid med andre aktører om for eksempel oppbevaring av finansielle instrumenter vil etter vårt syn være helt nødvendig for å sikre bred og reell konkurranse mellom tilbydere.

Kontanthåndtering

Det fremgår av høringsnotatet at kontohavers kontantinnskudd på aksjesparekontoen enten kan stå på en bankkonto i kontohavers navn, der tilbyder har fullmakt til å disponere over midlene på vegne av kontohaver og som lenkes til aksjesparekontoen, eller inngå på en klientkonto som tilbyder oppretter for formålet. Departementet uttaler i notatet at det kan være hensiktsmessig at kontohaver gis rett til å velge å benytte en bankkonto i eget navn. VFFN oppfatter det ikke som et krav til løsningen at kunden skal gis en rett til å velge mellom kontantoppbevaring på klientkonto hos tilbyder eller på bankkonto i eget navn. Av hensyn til den tekniske kompleksiteten i løsningen hos den enkelte tilbyder bør det være opp til den enkelte tilbyder å avgrense hvilken løsning for kontanthåndtering som tilbys kunden.

Et sentralt spørsmål for våre medlemmer i denne sammenheng er hvorvidt kontante midler kan oppbevares av forvaltningsselskap for verdipapirfond. Virksomhetsområdet for forvaltningsselskap for verdipapirfond er regulert i verdipapirfondloven § 2-4, jf. § 2-1. Et fondsforvaltningsselskaps tillatelse til å drive verdipapirfondsforvaltning dekker forvaltning, administrasjon og markedsføring. Det er forutsatt i verdipapirfondlovens forarbeider (Prp. 149 L (2010-21011) s. 31) at samtlige av disse funksjoner kan knyttes til verdipapirfond etablert av forvaltningsselskapet selv, eller til verdipapirfond forvaltet av andre forvaltningsselskap. Når det gjelder et fondsforvaltningsselskaps adgang til å håndtere kontanter i forbindelse med aksjesparekonto er det vår oppfatning at dette bør kunne ansees dekket av tillatelsen til å forestå administrative tjenester.

Dersom kontantbeholdningen organiseres som en klientkonto i forvaltningsselskapets navn, vil det trolig være behov for å etablere krav til tilleggs kapital eller garanti for å håndtere eventuelt ansvar, idet kontantandelen på en aksjesparekonto neppe vil falle inn under depotmottakers ansvarsområde. Et slikt krav om tilleggs kapital kan eksempelvis utformes i tråd med tilsvarende krav i lov om alternative investeringsfond § 2-7 og tilhørende forordning. Vi vil også vise til verdipapirhandellovens bestemmelser om håndtering av klientmidler, jf. verdipapirhandelloven § 9-11 fjerde ledd og verdipapirforskriften §§ 9-16 tom. 9-22 som kan gis tilsvarende anvendelse. Forvaltningsselskap for verdipapirfond med aktiv forvaltningskonsesjon vil være underlagt disse reglene i forbindelse med håndtering av klientmidler.

Krav til inngåelse av avtale

Vi antar at det vil finne sted et stort antall kontoetableringer i løpet av overgangsperioden, der skatteyter kan opprette aksjesparekonto og flytte over kvalifiserte finansielle instrumenter med skattemessig kontinuitet. Etablering av et stort antall aksjesparekonti i løpet av en begrenset tidsperiode vil medføre et betydelig operasjonelt press på tilbyderne. Det er derfor viktig at kravene til inngåelse av avtale og informasjon mv. innrettes på en slik måte at de ikke er til hinder for at avtaleinngåelse mv. kan utføres digitalt, og i størst mulig grad i form av selvbetjeningsløsninger.

3. Bytte av tilbyder

Ordningen med aksjesparekonto legger opp til at en skatteyter skal ha mulighet til å åpne aksjesparekonto hos mer enn én tilbyder. VFFN støtter dette. Vi mener en slik tilnærming vil bidra til god konkurranse mellom tilbyderne og hindre praktiske innlåsingseffekter som følge av at ikke alle tilbydere ønsker eller kan tilby oppbevaring av alle kvalifiserte finansielle instrumenter.

Antall kontoer hos samme tilbyder

Uten nærmere begrunnelse legger departementet i høringsnotatet opp til at skatteyter ikke kan ha flere kontoer hos samme tilbyder. En slik begrensning fremkommer imidlertid ikke av forskriftsforslaget.

Så lenge en skatteyter har adgang til å åpne aksjesparekonto hos flere tilbydere, bør det etter vårt syn også være mulig å åpne flere aksjesparekontoer hos samme tilbyder. Det kan være en rekke legitime grunner til at en kontohaver med et omfattende og sammensatt kundeforhold hos en tilbyder anser dette som hensiktsmessig. For eksempel kan det tenkes at kontohaveren sparer langsiktig til flere ulike formål, og med ulik tidshorison. Eksempler på dette kan være sparing til egen alderspensjon og sparing til egne barn eller barnebarn. I slike tilfeller kan kontohaveren ha et ønske om å skille disse sparingene i flere aksjesparekontoer hos den samme tilbyderen. Det kan også tenkes at en kontohaver har inngått avtale om aktiv forvaltning med en tilbyder av aksjesparekonto. Hvis mandatet forvaltes innenfor ordningen for aksjesparekonto bør dette ikke være til hinder for at den samme kunden i tillegg kan opprette en aksjesparekonto hos samme tilbyder for midler som han selv disponerer direkte over. Vi mener videre at flere aksjesparekontoer hos samme tilbyder må holdes skattemessig adskilt.

Strukturen i norsk finansvesen, med blant annet et stort antall sparebanker uten egen verdipapirkonsesjon taler også for at det bør være tillatt for en skatteyter å åpne flere aksjesparekontoer hos samme tilbyder. Et stort antall sparebanker formidler ulike typer spare- og investeringstjenester gjennom et felles verdipapirforetak eller forvaltningsselskap som inngår i en gruppe eller allianse. En begrensning på én aksjesparekonto per tilbyder kan resultere i en situasjon der en sparebank blir forhindret fra å formidle aksjesparekonto til en av sine kunder gjennom gruppens felles verdipapirforetak eller forvaltningsselskap fordi en annen bank i samme gruppe allerede har formidlet aksjesparekonto til den samme kunden gjennom det samme foretaket.

Vi ber departementet klargjøre at forskriften ikke er til hinder for at en skatteyter kan ha flere aksjesparekontoer hos samme tilbyder. Samtidig bør det etter vår oppfatning være opp til den enkelte tilbyder å avgjøre om man vil tilby dette til sine kunder.

Rapporteringsformat

Departementet foreslår at avgivende tilbyder skal være forpliktet til å overføre all relevant informasjon av skattemessig betydning, herunder om innskudd på kontoen, utbetalt utbytte, uttak fra kontoen, ubenyttet skjermingsfradrag fra tidligere år og (laveste) innskudd på kontoen i overføringsåret til den nye tilbyderen. Departementet ønsker innspill fra næringen om den ønsker at rapporteringsformatet skal fastlegges ved forskrift. VFFN støtter at rapporteringsformatet skal fastsettes i forskrift. Næringen bør dessuten rådføres før formatet fastsettes. Rapporteringsformatet bør være fastsatt innen reglene for aksjesparekonto trer i kraft.

Det bør videre presiseres om overtakende tilbyder skal rapportere for hele året. Dette gjelder både ved ordinær flytting mellom tilbydere og flytting i forbindelse med overgangsordningen.

Flytting av deler av aksjesparekonto

Departementet uttaler at hensynet til å unngå innlåsing for kontohaveren og å sikre effektiv konkurranse mellom tilbyderne kan tilsi at kontohaverne bør kunne flytte deler av sin beholdning på en aksjesparekonto hos en tilbyder til en konto hos en annen tilbyder. Slik flytting av deler av en aksjesparekonto er imidlertid ikke regulert i skatteloven § 10-21. En slik rett til skattefri flytting av deler av beholdningen på en aksjesparekonto vil kreve regler om fordeling av innskudd og skjermingsgrunnlag mellom avgivende og mottakende konto. Departementet ber om høringsinstansenes syn på om det er behov for å kunne flytte deler av midlene for å oppnå tilstrekkelig konkurranse i markedet.

Vår prinsipielle holdning er at det bør gis regler som åpner for flytting av deler av verdipapir- eller kontantbeholdningen fra en tilbyder til en annen. En slik mulighet for delvis flytting vil gi kontohaver større fleksibilitet til å omfordele oppspart kapital mellom ulike aksjesparekontoer og må dessuten antas å styrke konkurransen om kundenes midler. En slik fleksibilitet kan blant annet ha verdi for kontohaver der denne har opprettet flere aksjesparekontoer for ulike formål. Vi mener videre at manglende adgang til å flytte deler av midlene på en aksjesparekonto kan virke innlåsende for kontohaver og gjøre det mindre attraktivt eller rasjonelt å opprette aksjesparekonto hos bestemte aktører.

Selv om delvis flytting ikke er regulert i Skatteloven § 10-21, kan en kontohaver som ønsker å omfordele sparemidler mellom to aksjesparekontoer (hos ulike eller samme tilbyder) oppnå dette ved å foreta et uttak fra avgivende konto og overføre beløpet som ett innskudd på mottakende konto. Et slikt uttak kan foretas uten beskatning så lenge uttaket ikke overstiger innskuddet på avgivende konto. En slik fremgangsmåte for omfordeling av midler mellom to aksjesparekontoer har imidlertid den uheldige effekten for kontohaver at den også omfordeler mellom de to kontoene beløpet som kan tas ut skattefritt. Hvis kontohaver har opprettet flere kontoer for ulike formål kan en slik omfordeling av muligheten for skattefritt uttak mellom kontoer medføre en ulempe og tap av fleksibilitet i forhold til om kontohaver innenfor aksjespareordningen uten begrensning kunne ha flyttet verdipapirer eller kontanter mellom sine aksjesparekontoer uten beskatning.

På den annen side er det åpenbart slik at delvis flytting av beholdninger vil øke den operasjonelle kompleksiteten for den enkelte tilbyder. På denne bakgrunn mener vi at det i forskriften bør gis regler som åpner for flytting av deler av verdipapir -eller kontantbeholdningen på en aksjesparekonto fra en tilbyder til en annen, men uten at det pålegges den enkelte tilbyder en plikt til å tillate delvis flytting fra egen aksjespareordning til en annen tilbyder.

Et alternativ som kan vurderes av departementet er at delvis flytting må gjennomføres ved at verdipapirer realiseres på avgivende konto og ønsket beløp overføres til mottakende konto uten beskatning.

Frister

Departementet foreslår behandlingsfrister for kontohavers flyttebegjæring fra en tilbyder til en annen. Det foreslås at verdipapirer, kontantbeholdning og nødvendige skatteopplysninger skal overføres fra avgivende til mottakende tilbyder senest 10 virkedager etter mottatt flyttebegjæring. For verdipapirer som ikke vil være mulig å realisere innen fristen på 10 virkedager foreslår departementet en utvidet frist der oppgjør ved realisasjon flyttes senest 5 virkedager etter oppgjørsdag for de aktuelle verdipapirene. VFFN slutter seg til departements forslag til behandlingsfrister. Vi foreslår samtidig at de samme frister gjøres gjeldende ved begjæring fra kunde om overføring av «frie» aksjer og aksjefond inn på kundens aksjesparekonto.

Dekning av kostnader ved flytting

Departementet legger til grunn at avgivende tilbyder kan kreve dekning av kostnader ved flytting eller opphør av konto i form av et flyttegebyr eller gebyr ved opphør av konto. Departementet ber om særskilt tilbakemelding på om det bør settes et tak på hvor høye gebyrer som kan kreves. VFFN mener det bør fastsettes et tak, men er usikker på hvor det konkret bør settes. Prinsippet bør være at gebyret som belastes kunden begrenses til det som er nødvendig for å dekke tilbyders direkte kostnader knyttet til flyttingen. Hvordan flyttegebyret innrettes (for eksempel et gebyr per beholdning som skal flyttes eller et samlet gebyr for flytting av alle beholdninger), bør derimot kunne overlates til den enkelte tilbyder å fastsette. Vi mener imidlertid at en kunde bør kunne flytte uten å bli belastet gebyr dersom tilbyder endrer sitt tilbud på en slik måte at kundens behov ikke lenger dekkes som opprinnelig forutsatt. Vi antar for øvrig at konkurransesituasjonen vil føre til at eventuelle flyttegebyr vil bli lave.

4. Overgangsordning

Departementet viser i høringsnotatet til overgangsregelen som tillater at skatteyttere i inntektsåret 2017 kan overføre kvalifiserte finansielle instrumenter til aksjesparekonto med skattemessig kontinuitet. Summen av disse inngangsverdiene tillagt eventuelle kontantinnskudd vil utgjøre innskuddet på kontoen, herunder skjermingsgrunnlaget på aksjesparekontoen. Videre skal ubenyttet skjerming knyttet til de overførte finansielle instrumentene videreføres på aksjesparekontoen.

Departementet ber i høringsnotatet om høringsinstansenes syn på behovet for å forlenge overgangsperioden. Aksjesparekonto er en ordning som er ment for det brede flertallet av privatpersoner og småsparere. Vi mener derfor det er vesentlig at overgangsperioden settes tilstrekkelig lang til at alle småsparere gis god tid til å få med seg at ordningen er etablert, sette seg inn i hva ordningen innebærer og til å ta et informert og veloverveid valg om hvorvidt man skal opprette en aksjesparekonto og hvilke finansielle instrumenter som eventuelt skal overføres. Vi mener derfor at overgangsperioden bør forlenges. Vi foreslår på denne bakgrunn at overgangsperioden bør gjelde ut inntektsåret 2018.

Når det gjelder ikrafttredelsen av ordningen, er det etter vårt syn viktig for konkurransen i markedet at alle berørte aktører som planlegger å tilby aksjesparekonto får rimelig tid til å områ seg før

forskriften trer i kraft. Ordningen med aksjesparekonto bør etter vårt skjønn derfor først tre i kraft 3 måneder etter at forskriften er fastsatt.

5. Andre merknader

Overføring til aksjesparekonto

Det vil sannsynligvis være en rekke investorer som har plassert midler i aksjer og aksjefond hos aktører som av ulike årsaker ikke vil opprette tilbud om ASK for sine kunder. For disse investorene vil det være viktig at de får anledning til å overføre disse midlene til ASK-konto hos en annen aktør. For å sikre dette bør det etter vår vurdering stilles tilsvarende krav til medvirkning fra avgivende selskap ved overføring av midler til en ASK-konto (under overgangsordningen) som for flytting mellom ASK-tilbydere. Dette gjelder de krav som er oppstilt til avgivende selskap knyttet til hvilken informasjon enheten er pliktig å avgi, de frister som er oppsatt og hvilket format som skal benyttes.

Formuesbeskatning

Formuesbeskatning av aksjesparekonto skal skje etter de samme regler som gjelder for formuesbeskatning mv. utenfor en aksjesparekonto. Både for andeler i fond utenfor og innenfor en aksjesparekonto er det uklart om sjablongen (innebærer en aksjeandel på 100 prosent) eller faktisk aksjeandel skal gjelde som grunnlag for formuesbeskatning. Skatteloven § 4-12 sjette ledd viser til reglene om beskatning av verdipapirfond i § 10-20, men ikke til et bestemt ledd. Vi forstår skatteloven § § 4-12 sjette ledd slik at et aksjefond med aksjeandel på 80 prosent eller mer ved fastsettelse av formuesskatt vil verdsettes til 90 prosent av hele andelsverdien. Vi mener det bør presiseres at det er dette som gjelder for aksjefond både innenfor og utenfor ASK.

Pantsettelse av midler aksjesparekonto

VFFN ber departementet stadfeste hvorvidt kontohaver vil ha adgang til å kunne pantsette midler innestående på en aksjesparekonto. Siden aksjesparekonto vil være en teknisk konstruksjon og ikke en enkelt konto i alminnelig forstand, legger vi til grunn at kontohaver må kunne pantsette de enkelte elementer som inngår i aksjesparekontoen (som for eksempel en VPS-konto) eller de individuelle aktiva som inngår i ordningen. Det bør også klargjøres om skatteberegning blir påvirket hvis midler på en aksjesparekonto som er pantsatt tas i arrest, tvangsrealiseres og lignende.

Med vennlig hilsen

Verdipapirfondenes forening - næringspolitikk

Bernt S. Zakariassen
Adm. direktør